Sequit̄ ꝓpositio sacra

corā concilio generali Cōstañ ex parte regis Francie per eximiū sacre theologie ꝓfessorē dñm Cancellariuz pisieñ Anno dñi. M.cccc.xvi. die q̄nta Maij Rñsiua ad q̄nd̄ ꝓpositionē ex pte dñi Burgundie per Ep̄m Attrabatensem prius videlicet scd̄a dicti mensis factam

Reuerēdissimi

Rr pr̄es ac dñi p̄clarissimi deo insup amabiles egregij ac spectabiles viri doctissimi atq; sapiētes Deus qui glificat̄ in ꝯsilio sanctorū magnus et terribilis mihi locuturo. imo nobis humilib⁹ ābasiatoribus xp̄ianissimi francoꝝ regl. pro pte sua et veritatis catholice defensione locuturis corā hoc sacro sanctoꝝ ꝯcilio in spiritu pacis et lenitatis cōgregato in quo glorificat̄ deus. exorādus est in p̄mis ac sibi dicēdū cū ꝓpb̄a Deus iudiciū tuū regi da Accōmodū satl. ē qd̄ sequit̄ et iustitiā tuā filio regl. Iuste quidē sic exposcimus. rite sic exordimur qm̄ dicēte eodem ꝓpb̄a honor regis iudiciuz diligit Que ratio? Nimirū qr cōstitut⁹ est rex a deo iudex oim in vindictā malefactoruz laudem vero bonorū. neq; enim sine causa gladiū portat Cōfitetur hoc ip̄m pia grata q; recognitione idem rex suis patētibus litteris ꝓut infra docebimus. Sz ve mūdo a scandalis. ve. calūniantibus xp̄ianissimū regem superbis ita vt exclamare fas habeat tam apud deū q̄ apud hoc ꝯsiliuz dei nutu congregatū Feci iudicium ꝛ iustitiā ne tradas me calūniantib⁹ me Et illd̄ quod sequitur Suscipe seruū tuum in bonū nō calumnientur me superbi Et a quibus oro calumniantibus querit rex eripi. q̄les sunt iste calumnie? Dicem⁹ pauca pro re tanta. vt ꝓtinus ad rem veniamus quam exponere atque defendere missi sumus nos humiles et deuoti eiusdez regis ābasiatores Ecce calūniā dicentiū etiā in hoc concilio quam auribus his accepi Quid queritis? Rex vester nō fecit indiciū et iustitiā sup nece luctuosissima vnici fratris sui q̄m vel dissimulauit vel indulsit Calūniantur ex aduēso plurimi dicētes Rex vtiq; iustificationē mortis illius non iuste damnari fecit vel p̄misit. quā mortē nō re ꝓbare ꝫ approbare debuerat Auditis calumnias quaq̄uersū dextrorsū et sinistrorsum quas quomō dissoluem⁹ Attendite patres orthodoxi Allegatum nuper hic audistis. et in epistola dñice currentis scriptum est.

Sequamini inquit vestigia eius qui peccatum non fecit. et hic est christus iesus quē inuenimus ꝓprias iniurias equanimiter. indulsisse q̄ cum malediceretur sicut subdit petrus nō maledicebat cū pateretur nō cōminabat̄ Ipm vero pr̄is sui dei diuine q̄ legis sue cōtumelias acriter repulisse legim⁹ semp. adeo ꝙ referente Marco dictū est qñq̄ de eo ꝓpter feruorē defendēde legis dei qm̄ in furorē versus ē Notat ista Chrys sup illud mat. Vade retro sathanas vbi nos inculpat qui mites in iniurijs dei sum⁹ acres v̄o et implacabiles imo crudeles in nostris vindicādis inuenimur Nō sic moyses q̄ māsuetissim⁹ exñs omniū qui erant in terra mira seueritate preuaricatores legis diuine vindicare curauit Rex igit̄ xp̄ianissim⁹ et vē māsuetissim⁹ atq̄ tot⁹ amabil̄ sequēdo vestigia eius qui pccm nō fecit ꝓn⁹ fuit ac idulgētissimus in ꝑsonalibus iniurijs sic et fuerat ipe frater suus. quo iubente nemo vnq̄ vita priuatus ē Recogitat idem rex velut ad se dictum ꝙ reges israel clementes sūt Et illud Salomonis Mia et veritas custodiūt regē et clementia roboratur thronus eius Quāobrem sicut tradit in his patentibus lr̄is mia in eo superexaltauit iudiciū. dū de fratris amantissimi nece vindictam nō accepit Atuero dū ad iniurias diuine legis ac fidei duz in adulterationē sacrilegā verbi dei ꝓcessum est. ipe nulla rōne potuit actenus induci vt dissimulant̄ eas ferret. approbando iustificationez sceleratā hereticalē et impiam huius execrande necis Tenuit misericordiā in primo. veritatē in altero custodiuit Accipite patres cōscripti memoriter quēadmodū collaudauit. et gratias egit ipe rex huic sacro consilio. ꝙ hanc assertionem Quibus tyrannis &c. damnauerat vt hereticā. Que quidem assertio sicut referūt predicte littere inuēta est ex testimonio fide digno sufficienter contineri in damnata ꝓpositione defuncti Ma. Jo. parui qui iustificare mortez hanc nititur horribilez Et ecce testimoniū. xvi. magistroꝝ in theologia in his litteris. quales sunt apud iudices Lectura vero tam istarum q̄ aliarū litterarum atq̄ cedularū placeat vt refuetur in finem ne fiat interim nr̄a veluti cicatricosa narratio. Porro licet habeat paruitas mea hoc loco patres celeberrimi grandem ꝛ multā aduersus calūniantes merūdendi materiam nihilomin⁹ pudet me et pudere debet qui sū puluis et cinis. si nō ad imitationem xp̄i capitis nostri. si non exemplo xp̄ianissimi regis vt p̄fertur. si nō ad publicam huius sacri consilij iussionem. quanq̄ velut e celo sonantem libens accipio. si nō inquā nūc agam dissimulanter circa ꝓprias iniurias quatenus illas dei ac fidei morosius. et eo efficaci⁹ quo patiētius possim ꝓsequi. Decreui p̄terea nō insistere circa relationē eorū que sunt in facto. de quibus cōstare poterit et pōt quis vt̄a vl

falsa dixerit in ꝓspectu tam sacri cōsilij Nā conari om̄ia falsa reuellere. et mordētes remordere. cōtentio potius canina est. muliebris ꝓcax et indigna q̄ꝫ grauitas xp̄iana. Xp̄s iā dixi et repeto cū maledicerēt nō maledicebat cum pateretur non ꝯminabat. vbi satis q̄d sequamur admonuit. Legi q̄ dixit verba iniquoꝝ preualuerūt super nos Sequit̄ fruct⁹. et impietatib⁹ nr̄is tu ꝓpiciaberis. fructus plane salubris et vberrim⁹ Fuit ni fallor rex dauid cui⁹ hec verba sunt qui cum maledicerēt a semey dixit ad abisay nolentē eum cōfodere Dimitte vt maledicat mihi si forte reddat mihi dn̄s bonū ꝓ maledictione hodierna Porro si quē verbis ꝯstringā pusillū vel magnum neqꝫ eni glorior me ꝑfectū esse q̄lē iacobus loquit̄ dicēs. qui v̄bo nō offendit hic ꝑfectus est vir veniā supplex peto Deniqꝫ quasi zelo vl̄ intētione materiā hanc fidei castissima mētis integritate tractandā ꝓsecutus vsqꝫ modo fuerim scis o cordiū deus inspector testimoniū mihi ꝑhibente ꝯscientia ꝙ nihil m̄ ꝯscius sū aliud intēdisse p̄ncipalit̄ deliberato et recollecto in se aīo nisi dilectionē ⁊ emendationē hominū cuꝫ odio et extirpatione viciorꝝ et errorū. etiā vsqꝫ ad certa discrimia corꝑis ⁊ vite Hoc odiū habebat qui dixit Perfecto odio oderā illos Glosa ꝑfectū odiū est diligere naturā vel ꝑsonā. culpaꝫ odisse Sed quid sequit̄ inimici fc̄i sūt mihi. ꝓpterea si tale mihi ꝯtigerit āmirari nō debeo Vetus eniꝫ et tritū vulgo ꝓuerbium est Veritas odiuꝫ parit. Q̄ et si nihil mihi ꝯscius sum. nihilominus ꝓclamo tremens et pauidus. cum apl̄o ꝙ nō in hoc iustificatus sum Nā qui me iudicat dn̄s est. domin⁹ ille magnus et terribilis. ante cui⁹ t̄bunal stabimus om̄es Illic aꝑte videbitur quo quis zelo qua synceritate et simplicitate fidem ac legem suā seruauerit defenderit et ꝓ eadem certauerit Felix qui tūc dicere poterit ex vero corde Feci iudicium ⁊ iustitiā Felix qui imitat⁹ fuerit mō quo p̄diximus xp̄m ꝓprias tolerādo et diuinas absqꝫ vlla miseratōne iniurias ꝑsequēdo Felix deniqꝫ cui pro zelo domus dei dici potuerit Iste sanctus pro lege dei sui certauit vsqꝫ mortem. et a verbis impiorū nō timuit. fundatus enim erat supra firmā petram His itaqꝫ prelocutis liberatus videor ab onerosissima inutili et forte ꝓbrosa contētione respōdendi pūctualiter vel articulatim ad om̄ia que sūt in facto circa ꝓcessum Reuerēdi patris ep̄i parisieñ et inquisitoris heretice prauitatis in toto regno francie. Qui ꝓcessus si sit in hac ciuitate Cōstañ postulam⁹ atꝫ requirimus ꝙ ponatur in manib⁹ consilij. cōstant̄ affirmo salua cui⁹cunqꝫ reuerētia et honore. ꝙ aliter pridie multa dicebant̄ q̄ꝫ habeat in se verus ꝓcessus. qualeꝫ autenticatū speramus in breui recipere Proinde quo ad ꝓcessus alios h̄ habitos intendim⁹ dū postulatos iudices habuerim⁹ copiam petere ac deinde ꝓcedere. et cām instruē

pro pte xp̄ianissimi regis put rō/
nis ordo postulabit et cū omniuz
debita celeritate. qr pcrastinatio/
nes nō q̄rimus sed quod iustū est
q̄rimus iuste fieri quod iustū est in
quit lex iuste exequeris Credite ꝙ
talis obinde fuit ad deū dep̄catio
p̄missa Deus iudiciū tuū regi da.
Uerꝫ sb̄misim⁹ ex ꝑsōa regl. eiusdē
Feci iudiciū et iustitiā non tradas
me calūniantib⁹ me Illis itidem
addidim⁹ Redime me a calūnijs
hominū vt custodiā mandata tua
Supsūt itaqꝫ plimi scdam fouen/
tes calūniam vt interim de prima
fileam⁹ cuius impugnatio lr̄is istl.
inseritur Hec est calūnia sic audi
uit cetus iste sc̄issimus ꝙ ꝓpōem
defendētis Ma. Jo. ꝑui ⁊ assertio
nes nouē excerptas ab ip̄a rex id̄
xp̄ianissimus nō recte damnari ꝑ
ordinarios iudices fidei fecit per
misit vl̄ a ꝓbauit Que q̄dē ꝓpō iu
stificare nitit̄ mortē fr̄is sui iubēte
dn̄o duce burgūdie per alios in/
flictam. qua sup̄ re ꝯquerit̄ ip̄e rex
in his patētibus lr̄is Testor atta/
men deū in p̄mis me nō leto ea ꝫ
mesto ore recitaturū que cōtinent
nisi ꝙ ista fieri defensio cause regl.
imo catholice ꝟitatis et fidei nūc
impellit Protestor igit̄ ꝙ non ad
iniuriā cuiuscūqꝫ nō in cām crimia
lem vel ꝑsonalē recensebo vnā pn̄
tiū lr̄aꝝ ꝑticulā qua sic habet̄ ex
ꝑsona regis subinde inq̄t Quid in
iustius iustificatione criminis? ⁊ ta
lis crimis in quo quid laudemus
q̄d remunerem⁹ ꝑpendite Nunq̄d
auctorē laudabim⁹. sed in eo defu
it iudicialis auctoritas. et regiam
nr̄am spernēs inualidāqꝫ p̄dicās
et enormiter ledens vsurpauit. tot
abutens bn̄ficijs tot necessitudini
bus q̄bus maiestati nr̄e etiam ip̄o
iactante tenet̄ obnoxius Nūq̄d mi
nistros laudabim⁹? Sed eorū im/
pietate ꝓditione vecordia crude
litate seuicia cupiditate nihil exec̄/
bilius fedius tetri⁹ excogitari p̄t.
Nunq̄d facti modū laudabim⁹?
Sed hic per p̄meditatas diu insi/
dias per confederationē plurium
per simulationes blandas per mil
le amiciciarū signa fallacia ad sb̄i
tum fraterni regijqꝫ sanguinis exi
tiū tanq̄ꝫ de bestia ꝓcessum est. et
hoc hora tenebrarū et in tali ciui/
tate vbi securitas plebeis etiam ⁊
aduenis esse debuerat Nunquid
operis rationē et causas laudabi
mus? At nihil ibi ꝓbabile prius ni
hil posterius inductū est pro testi/
monio ꝙ tali notorie constet q̄lez
s̄m leges diuinas et ciuiles eē nc̄e
est vbi vilissimus etiaz homo rite
vita priuatur Qualis nempe lex n̄
ꝓmonitū nō auditum nō cōuictū
morte damnauerit sicut ait nicode
demus. sicut et a festo notatum est
Nunquid tandez facinoris huius
euentū laudabimus et remunera/
tione dotabimus? Sed obinde flo
rentissimū istud pridē regnum no
strum iam per septenniuz tot cala
mitatibus infandis attritū est tm̄
in eo sanguinis humani fusuz fuit
vt estimationē omnē effugiat Hic
plane est ver⁹ casus patres eq̄ssi/
mi atqꝫ sapientissimi hic est casus

cum acuto breuis sed valide reꝓ
bationis telo positus auctentice.
Quo cognito q̄d adhuc egem⁹ te/
stibus quid ambagib⁹ verborum
quid circūitionibus friuolis eua/
sionum frustra niti necesse est. vbi
mortē hanc comitate sūt lesa maie
stas regia. assisinoꝝ crudelitas im
pia. iuramentoꝝ violatio fallax et
blanda. legum omniū diuine natu
ralis et humane p̄uaricatio nota/
ria. deniq̄ regni totius infāda ca/
lamitas et feda Nihilomin⁹ o mo
res o tēpora. sūt etiā in hoc sacro
concilio qui tales circūstantiaruz
notas vel nō aduertētis vl' nesciē
tes vel dissimulantes. negari q̄ppe
nō possūt. calūnias struere nō ces/
sant aduersus damnationē repro
bissime iustificationis hui⁹ latam.
Prima calumnia Calūniant' aliq̄
p̄mo dicentes assertiones istas as
sertore caruisse. nec ex ɔsequēti ve
niūt iudicio fidei reꝓbande. Sed
respōdemus p̄mo ꝙ in erroꝝ dā/
natione nō oportet assertorem da
ri. vbi notoriū est et patens scāda
lum ex doctrina tali Et vtinā nec
haberēt nec habuissent huiusmodi
assertiones assertorē. sed habuisse
ꝓcessus indicat et nunc plurimos
habere in hoc sacro cōcilio aduer
sam nō pudet partē gloriari A q̄
factum est vt a loco hoc sancto et
celebri vnde veritatis elucidatio
sperabatur inde prohdolor falsi/
tatis tenebre depressiores per po
pulū xp̄ianum resperse sint Dedit
occasionē decretum publicatōnis
votorum seu deliberationū p̄us q̄ꝫ
examinarent' inter magr̄os ⁊ con
ferrent' ad inuicem cause rationes
q̄ꝫ dicendi Quibus aspectis et li/
bratis pars aduersa nihil ꝓbabi/
litatis nihil solidi fundamenti. nul
lū deniq̄ꝫ robur auc̄tis ɔperta fu
isset habuisse Et hoc ꝑspicue vide
bitur domino ꝓpicio. sed egre feri
mus ꝙ nō citi⁹ atq̄ꝫ prius Scda
calumnia Calūniant' alij scdo ꝙ
assertiones iste sunt infideliter et
perperam prefato magistro Joh
parui. per emulos attribute Mon
strant he littere regis cōtrariū. q̄d
monstrabit' in processu. ex ip̄a ꝓpo
sitionis inspectione liquebit quaz
hic examinandā et damnandā iu/
dicialiter offerimus Hec illa ē vel
similis quā in camera sua se presē
te partim ꝓnunciauit. partim pro
nūciari fecit multis transcribenti
bus. idem Jo. parui. que et post
modū per exemplaria multa vēdi
tioni publice fuit exposita. Veri/
tas est nec negamus ꝙ de conclu
sione finali ꝓpositionis istius scele
ratissime. que cōclusio est domini
ducis Burgundie sicut asseruit se/
pe et loquitur singulariter de ip̄o
ꝙ in nullo culpari debet dū fecit
interfici ducem Aurelian̄. sumpte
sunt. v. vi. vij. assertiones nō pro/
sus dolo malo vl' ad veritatis im
mutationē. sed vt honor ip̄ius du
cis burgundie quantū fieri potue
rat celando nomen eius seruaret'.
Quale est igitur ea que in obsequi
um facta sūt in maleficiū retorq̄re?
Porro nō secus euenit in hoc con
cilio dum assertiones absq̄ꝫ asserē

tis nomine nũciate sunt.quod ver
sum vidimus in grande ꝑiudiciũ
cause fidei et catholice veritatis.
quia non ita potuit intelligentia
doctoꝝ ex causis assumi dicendi.
Tertia calumnia Sequitur alioꝝ
calumnia tertia idem dicentiũ qõ
priores sed ex alio capite Conten
dũt enim magistrũ Jobem parui
veritates octo pro sua maiore po
suisse.que ab ipis assertionib⁹ plu
rimũ sũt dissimiles Ntuero calum/
nia talis non releuat in aliquo sed
aggrauat.et gladio ꝓprio facien
tem iugulat Primo qm̃ ꝑtense ve
ritates iste quedaz repiunt in fide
et moribus erronee vt.iij.iiij.vi.et
vij.Alie vel false vel iniuriose scan
dalose et piarum aurium offensiue
imo et sacrilege si examinatio de/
bita fiat Fatemur ꝓinde assertio
nes istas nouem' nõ esse totaliter
extractas ex pretensis octo verita
tibus.quia ex cõclusione principa
li tres vt ꝑmittitur sumpte sunt.re
liquas vero cum pluribus alijs o
tinent articuli quattuoꝝ hac illac
sparsim inducti pro maiore cũ suis
ꝓbationibus Quis ꝑterea nescit
potuisse ꝓpositiones plures et va
rias scriptas fuisse pro eadem cõ
clusione iustificãda.imo ꝛ sic actũ
esse bis aut ter forsitan inuenietur
testimonio fide digno? Fuit autez
vna variationis occasio ꝓpositio
facta parisius in castro lupaẽ pro
parte dñe tũc ducisse Aurelianẽ ad
impugnationẽ prefate ꝓpositiõis
Jo.parui Jta ꝙ nõ est verũ salua
pace dicentis ꝙ illa sua ꝓpositio
nõ fuerit ipo viuente quomõlibet
impugnata Cur aũt nõ damnata
iudicialiter fuerit plurima dici pos
sent.sed amica breuitas et loquen
di sobrietas non patitur Notuz ẽ
illud ciceronis Jnter arma silẽt le
ges.qui audit intelligat Denique
hanc cum prioribus calũniaz vnũ
verbum dissoluit.quia nihil actum
est nihil ꝓcessum iudicialiter cõtra
personam aliquã.sed duntaxat o
tra quaternũ istum ꝛ alios similis
tenoris.damnãdo doctrinã in eis
pestiferam cum assertionibus istis
nouem et alijs illic positis.quisq̃s
auctoꝝ vl nõ auctoꝝ extitẽit Quar
ta calũnia Sequit alioꝝ calũnia
quarta Veritatẽ inquiũt habent
assertiones iste specialiter ꝑma ꝓn
cipalis et hoc in casu diuine reue/
lationis Sed facilis est rñsio dice
re doce me de reuelatione Nã ab
surdum ꝛ blasphemie proximũ est
detorquere diuinam reuelationem
passim in casibus assertiõis illius.
bullas e celis sup hoc non recepi
mus sed in oppositum scripturas
de celis habem' auctẽticas Quin
ta calumnia Veniamus ad alterã
calumniã quintam Assertiões iste
dicũt multi vere sunt in casu incui/
tabilis necessitatis Hic est princi
palis locus refugij partis aduẽse
delitescunt in hoc antro subdole
et oberrantes ratiocinationũ vul/
pecule Docuit hoc lectura quaẽ/
norũ et allegationũ fulcire conan
tiũ partez istam Jn loco hoc pub
lice sessionis cõuincunt.et hoc per
inspectionẽ omniũ fere cedularum

cedularum ratiocinantiū pro veri
ficatione huiusmodi assertionū Ut
uero credite patres orthodoxi de
fecerūt scrutantes scrutinio. et me/
ditati sunt inania Repetemus hic
pauca pro plurimis que aduersus
calumniā istam et allegata q̃ scp̃ta
sunt Sunt nimirū assertiones iste
preter octauam vniuersaliter posi/
te. neqꝫ ad casuꝫ ineuitabilis neces
sitatis coartate. imo potiꝰ exclusę
quo casu etiam ineuitabilis necessi
tatis negaremus eas ex forma lo
quendi veras esse. ꝙ sez meritorū
esset nedum occidere sed occidi fa
cere per insidias et villanos sine
diffamatione ꝛc. Omissa vero con
tentione super hoc. constat vt p̄di
ximus assertiones istas octo sumē
das esse pro vniuersalibꝰ ex q̄oru
plici radice Primo ex vsu cōmuni
et vulgaris acceptionis Secō ex
forma sue locutionis Tertō ex mō
syllogistice applicatiōis. et quarto
ex theologicis sermonibus ac mo
ralibus regulis in quibus indefi/
nita pro vniuersali solet poni De
clamationes omittere fastidij tior
cogit Nam in prima multiplex di
stributionis signum ponitur dum
ait. licitum est vnicuiqꝫ subdito ꝛc
Sed et quarta palam est vniuēsa
lis dicēs. ꝙ quilibet tyrannus de/
bet interfici per insidias ꝛc. Porro
quid dicemus de nona que sic ha
bet In casu socialitatis iuramenti
p̄missionis seu confederatiōis fa
ctarum ab vno milite ad alterum
quocunqꝫ modo id fiat aut fieri
possit. si cōtingat ꝙ istud vertatur
in p̄iudiciū vnius p̄mittentiū aut
confederatorū sponse sue aut suo
rum liberorū. ipse de nullo tenetur
eas obseruare Pro quid vniuersa
lius ac p̄inde quid absurdius q̄d
falsius quid demētius dici potest?
Sed non minus inepta est defen/
sio qua dicunt aliqui istam idō ve
ram esse quia p̄iudiciuz capit tan
tūmodo pro preiudicō anime q̄d
est peccatū mortale vel veniale Ut
uero forma p̄positionis vulpeculā
hanc interimit. quoniā homo non
intrat in p̄iudiciū anime vxor. sue
vel liberorū Confutatur et ex cō/
muni modo loquendi apud vulgꝰ
apud iuristas et iudices Inde et
papias dicit preiudiciuz esse impe
dimentū in causa Rursus eque tur
pis et friuola est fuga dicendo ꝙ
p̄iudiciū analogice dicitur de p̄iu/
dicio spirituali et tēporali. Postre
mo etiam vbi p̄iudicium concede
retur nō posse dici nisi de p̄iudicio
anime quod esset contra ius Ie/
runtamē homo pro conseruatōne
iuramenti deberet huiusmodi pre
iudiciū non quidem facere sed ab
alio factum pati pro cōseruatione
iuramenti Patet in iuramētis per
metum extortis Quanta est igitur
o salutifer xp̄e scandali matēia ad
uersus hoc conciliū q̃ cōstituentes
ipsum bonos q̃ graues litteratissi
mos et peritissimos vtroqꝫ iure.
ꝙ iam per vndecim menses vel eo
circa ventilari visa est hec doctri
na tam patenter hereticalis imo q̃
sacrilega tanquā de p̄positiōe du
bitabili vel opinabili aut fortitan

vera que secularib⁹ illitteratis ne
dū xp̄ianis sed et iudeis paganis
et barbaris debet esse notissima ꝓ
ut in his patentibus litteris rex ꝑ
orauit ⁊ haberz hoc loco paruitas
mea iustissimā inuehēdi causā ad/
uersus famosos quosdaz libellos
innitentes super hoc casu ineuita
bilis necessitatis. qui traditi sūt ꝑ
primū ex iudicibus in iudicio. ⁊ ꝓ
tinus data copia est habere volen
tibus In quibus quot atroces in
iurie dicant̄ aduersus hoc ꝯciliuz
super cōdemnatione errorum ad/
uersus xp̄ianissimū regem franco/
rum et enormiter supra modū ad/
uersus p̄fulgidū illud iubar eccl̄ie
parisien̄ vniuersitatē. demū cōtra
ꝑsonas diuerse dignitatis et gra/
dus. recogitare nedum legere ꝓr
sus horror est Quibus tamē addi
ta est hec iniuria ꝙ respondēdi lo/
cus negatus est vel nō dat⁹ Illic
auctor inter cetera cadit in foueā
quam fecit. dum damnat ⁊ irridet
ignorantiam logice apud illū qui
ꝯsequentiā istam facit Contradi/
ctoria istius. licitum est vnicuiq; &
est vera ergo ip̄a falsa per legem
cōtradictoriarū. qua nulla melior
est ꝯsequētia. nulla vero fallacior
illa quā ip̄e facit ex aduerso saltē
implicite dum arguit sic Verū est
in aliq̄ casu possibili vtputa ineui
tabilis necessitatis ꝙ licet occidē
tyrannū. ergo licitū est vnicuiq; ꝛc
Nam oppositum ꝯsequētis stat cū
añcedente in casibus plurimis cen
tum vel mille Sed hec interim mo
destie et breuitatis zelus p̄tereat.

Sexta calūnia Veniam⁹ ad sextā
calumniā dicentiuz ꝙ assertiones
iste sunt satis exponibiles ad aliq̄
sensum verū Respondemus nega
tiue. si iuxta regulam hilarij p̄alle
gatam et in cedula fratruz mendi
cantiū positaz perspicue ꝓ nostro
ꝓposito intelligētia dictorū ex cau
sis assumatur dicendi. combinan
do scilicet conclusionē cuz p̄missis
et premissas cuz ꝓbationibus ad
inuicem Ceterū etsi verum esset id
quod allegatur de exponibilitate
ad aliquē sensum verū. nihilomin⁹
ꝓpter casus longe plures falsissi
mos et notorie scādalosos redde
rentur cōdemnāde. vt al's in q̄dā
sermone ⁊ in cedulis que legentur
deductum est Septima calumnia
Respōdemus alteri calumnie. que
a veritate vacua per numerosita
tem conatur euincere. dicens asser
tiones istas plures habere defen
sores q̄z oppugnatores. sunt idcir
co vere vel saltē opinabiles O fal
lacissima ⁊ hereticis atq; erroribꝰ
fauens calumnia Non insequeris
inquit lex multitudinē ad faciēdū
malū Quare. quia stultorū et etiā
maloꝝ infinitus est numerus Nihi
lomin⁹ si ad numerū et meritū pla
ceat attēdere nō dubitamus. mul
to plures atq; grauioris auctori
tatis nos habere taz in hoc sacro
concilio q̄z alibi. attento ꝙ plures
magr̄i p̄sertim seculares nondum
dederunt deliberationes suas vt
inte leximus. sicut illi de inclita na
tione anglicana ꝓut fertur. quos
tamen vidimus strennuos et indu

strios pugiles aduersus hereticā prauitatem absq; vlla acceptione personarum vel patrie etiaz ꝓprie Attento p̄terea modo deliberandi quem fecerunt fratres mendicātes de quattuor ordinibus Qui sc̄ illi facientes hunc numeruz? Putamus enim non esse cum eis duos magistros in theologia seculares vel si veniant ad ternariū totū est Attento rursus multas eē causas extrinsecas que mouerūt aut mouisse presumūtur p̄dictos fratres ad ita deliberandū in modum cuiusdam conuēticuli ne dicamus cōspirationis. qualis sit ip̄orum habitudo ad vniuersitatem parisieñ plures norūt Sed hoc reserare dimittētes offendiculi formidine. dicimus ad excusationē multoruz ꝙ informatione plenaria caruerunt et in iure et in facto ex quo ius oritur. Quid igitur mirandum si ad pauca aspicientes de facili enūciauerunt. quibus si collationi mutue maiorū ad inuicem et cum eis int̄esse datum fuisset. quemadmoduz tanta ⁊ tam diuturna quantuz est instantia a dominis commissariis in causis fidei. existimare nō possumus quin mutassent vota sua Rursus attēdendum est ꝙ matēia presens non est sic appropriata theologis. quin conueniat dñis canonistis et legistis. apud quos materia preceptoꝝ decalogi ꝓpter applicationem eorum faciendā ad iudicia particularius et exquisitius enucleata est q̄ꝫ apud theologos quales plurimi sunt qui canones iura et leges etsi speculatiue studuerunt. ad praxim tamē operis iudiciales nequaquam traduxerunt Erunt igitur tales imo ⁊ laici prudentes ⁊ boni iudicij. magistri insuper moralibus eruditi super eorū deliberatione quid sentiant consulendū Octaua calumnia Subiungamus pro calumnia octaua eoꝝ qui dicūt ꝙ assertiōes iste ideo qꝛ reprobate ac damnate sūt parisiꝰ ⁊ hic reprobari querūtur peperūt infinita scandala et parient etiam vsque ad totalem destructionē cōmunitatis Fatemur cum xp̄ianissimo rege ac vniuēsitate parisieñ sic et experientia proh dolor nimis edocuit ꝙ assertiones iste et ꝓpositio continēs ea dederunt infinita scandala. sed ꝙ ex reprobatione ⁊ damnatione sua scandalum tam multiplex datum sit vel negamus omnino vel dicimus ꝙ scandalisati per huiusmodi cōdemnationes nedū non habuerūt causam rationabilem scandali. sed ex hoc reddūt se ac de scandalo in fide et de bonis moribus imo et de pertinacia multipliciter ac vehementer suspectos Videant igitur qui retorquent iniurias que cōtigerūt ⁊ calamitates ad reprobationez huiꝰ pestifere doctrine. ne dum alios inculpare satagunt assentiētes damnatōni. ipsi assentiētes incidant in foueam et laqueū inextricabilem non solū heretice prauitatis ⁊ fautorie homicidiorū periurioꝝ ac insidarum ac seditionū sine numero sed in ꝑtinacis obstinatōnis dam

nabilē et vix egressibilē laborintū se detrudant ac detrusos manifestent Neqꝫ eni certior est errantiū ꝑtinacia quasi si ob veritatis publicationē vel damnationē erroris notorij guerras moueat quis seditiones et bella.aut mouentib⁹ ꝓinde faueat atqꝫ consentiat.sed in his ꝓ nūc insistere nō est nostrum Nona calumnia Supaddit nona calumnia dicentiū assertiōes istas spectare nō ad iudiciū fidei sed ad causam sanguinis et q̄a ɔcernunt p̄cepta decalogi que idcirco ad fidem nō ꝑtinent qꝛ continēt euidētiam in lumine naturali Concedamus in p̄mis ꝙ homicidiū in se ɔsideratū spectat ad causaꝫ sanguinis criminalē Sed homicidij iustificatio p̄sertim per ius diuinū atꝫ canonicū tanq̄ꝫ illud sit licituꝫ laudabile et meritoriū pertinet vtiqꝫ ad iudiciū et iudices fidei Est eni longe aliud loqui de homicidio aliud de homicidij iustificatiōe.sic aliud est furtū.aliud est furti a ꝓbatio Porro dum addit hec calūnia p̄cepta decalogi non esse de fide etiaꝫ ꝓprie dicta.fallit et fallit. sicut alibi ꝑspicua et irrefragabili rōne monstratū est Edocuit hoc tituli formatio obinde ꝓueniens vt fertur.dum quesitū est vtrū he nouē assertiones sint fidei iudicio re ꝓbande.sed hoc fieri ꝓcurans incidit in foueam quā fecit Decima calūnia Subinfert tandē vltima ꝓ nūc calumnia que me ꝑiter cum rege querit inuoluere tanquā aliq̄d execrabile ɔmiserim Ecce inquiūt iste xp̄ianissimū regeꝫ exponit discrimini turpis note erroris vel heresis in causa quā nō voluit nec vult assumere Hic rn̄deo p̄mo ꝙ neqꝫ regem neqꝫ prudentissimū consiliū suū totuꝫ neqꝫ vniuersitates neqꝫ p̄latos neqꝫ clerū sui r̄gni ita in manu mea teneo.ꝙ eos sufficiam vel debeā ꝓhibere a defēsione cause fidei neqꝫ certe volo Ob hoc eni rex dicit xp̄ianissimus velut anthonomatice quia fideꝫ ꝓtegit ⁊ defendit.Dico scd̄o ꝙ an̄q̄ꝫ rex veniret hic in causa.assumpsi mihi causā ip̄am modo quo decebat theologū.a quo mō neqꝫ discessi neqꝫ discedo neqꝫ discedā d̄o mihi ꝓpicio sicut reperiri debet in actis me ita respōdisse Erat mod⁹ ꝓcedendi per denūciationē euangelicā cōtra doctrinā erroneam in fide et moribus ac multiplicit scādalosam Dico tertio ꝙ dum sensi cōmissarios in causis fidei alit intendere.qꝛ citabant me vt irem diuionez.et tutius mihi forte fuisset ire i babylonē quia insup nihil intendebā ꝓcedere cōtra personam qualencūqꝫ nec per strepitum ⁊ figuraꝫ iudicij.interrogatus si facerem meā partē.respondi ꝙ huiusmodi denūciationē contra ꝑsonā neqꝫ feceram neqꝫ faciebam.et ret̄buat deus in bonū illis qui cōtra satagentes oppositū quibus ignoscat deus meam innocentiā et simplicitatē reuelauerūt Hoc memori grataqꝫ mente retineo Dico q̄rto ꝙ si materia stetisset in puris t̄mis theologicis tractando eam stilo

theologico qualis p̄descp̄tus est ita ꝙ de interesse personali cuius/cunqꝫ ꝑsone nequaqꝫ fuisset actuꝫ nõ opus fuisset introducere regis auctoritatẽ Nũc aũt dum res tractata est ⁊ tractat̄ per aduocatos et ꝓcuratores et notarios et per strepitũ et figur ã iudicij/sensit ad/uersa pars credite sensimus ⁊ nos ꝙ diuitibus et diuitijs opus erat. Et ecce lr̄as instructionis missas per ꝑteꝫ aduersam ex hoc loco in burgundiã que satis hoc indicãt sed eas ꝓpalare iussio sacri huius concilij cum ꝓpositi modestia non ꝑmittit Hic vero iuridicus procedendi modus qualis p̄dictus est mltos exterruit ne manifestas hereses hic dogmatisatas et noto/rie p̄dicatas vellent vel auderent denũciare iudicibus. Quis aũt sit stilus in hac fidei materia practi/cãdi. cedula posterius legẽda do/cebit Concludẽdo tandẽ et ꝯstanter affirmo me firmiter credere et nullaten⁹ dubitare ꝙ hec doctna ꝓpõnis defendẽtis mgr̄m Jo. ꝑui cum suis assertionib⁹ sicut inuenta et in isto. codice continet̄ est erronea in fide et moribus ac mltipli/citer scandalosa Q̄ si fuerit aliq̄s vel aliqui q̄ntũcunqꝫ multiplices volentes xp̄ianissimũ regem calũ/niari ꝙ non fecerit in hac ꝑte iudiciũ et iustitiã. credẽdo et credi mãdando sicut modo dicim⁹ et sicut oꝑatus est. ego nedum nomine re/gis xp̄ianissimi sed etiaꝫ ꝓprio nomine cõstituo me partẽ defendentem ad penam talionis pro me et mihi adherere volentibus in hac ꝑte et corã hoc sacrosancto ⁊ vniuersali cõcilio dei nutu ꝯgregato Dico partẽ defendentẽ. attendite qꝛ ꝑtem accusantẽ cõtra ꝑsonã aliquã neqꝫ feci neqꝫ facere pro nũc nisi q̄d aliud vrgeat disposui Non eniꝫ mihi colluctatio est aduersus carnẽ ⁊ sanguinẽ sed aduersus p̄ncipes tenebraꝝ harũ ꝛc. Faciat igitur silr̄ pars aduẽsa ponat ꝑsonã ꝓpriam in q̄rela dñi sui imo certe ꝯsilio meo non faciat aut si fecerit cõquiescat Absit a me vt gaudeã suꝑ iniq̄tate et nõ congaudeã veritati Sed ecce p̄res orthodoxi d̄o iure amabiles dũ inter loquenduꝫ retorqueo mentis oculos ad p̄assumptũ thema quo diximꝰ Deus iudiciũ tuũ regi da. rapior q̄dam/modo de viuis ad mortuos dum id qd̄ subdit̄ intueor ⁊ iustitiã tuã filio regis Et aniaduertite precor interim p̄res benignissimi viri mie quoꝝ iustitie obliuionẽ nõ accepe rũt Aduertite nũc paulisꝑ ad me auribus vr̄e carnis et oculis. atqꝫ spũalibus oculis et aurib⁹. q̄d fili⁹ regis et frater istius ludowicus inclite mẽorie dux olim aureliañ mãsuetissimus ⁊ benign⁹ elegãtis forme. ꝑspicacissime sagacitatis. eloquẽtie singularis ⁊ pene incompa bilis. q̄d inqꝫ nũc ip̄e imo quid sã/guis suus clamet ad hoc sacrũ. cõciliũ misericordi pietate pẽsate cõpatiẽtes estote ex innata teneritudine miserationis cordialis. reuol

uentes vobiscuz intra mie viscera
quo clamore quo gemitu quo plā
gore querat mō iustitiā.nō eq̄dē
sicut existimo tantūdē ꝓ ip̄a mor/
te nature.qꝛ scit ꝙ mortu⁹est qn̄qꝫ
moriturus.q̄ntū ꝓ tali mortl. mō
conq̄rit̄.q̄ntuz p̄terea ꝓ crudelissi
me necis sue iustificatione.que est
infamie mors altēa.mors ꝯtinua
mors indigna neqꝫ minus fugibi
lis q̄ꝫ sit ip̄a mors nature Hec siq̄
dem infamie mors ciuilis nedū vi
uētes interimit. sed deseuit in mor
tuos.nō vnū vel duos interficit ꝫ
posteritatē totā.totuz gen⁹ et affi
nes diro lacerat ignominie telo.
nos tres p̄cipue filios illustres ac
ingenuos sup̄stites.quorū vn⁹ ob
ses.alter captiuus detinetur in an/
glia.nō vt ꝓditores quidē.sed vt
regis ac r̄gni fidelissimi defēsores
Osi datū esset his liberis pupillis
orphanis et captiuis astare corā
reuerēdissimo ac celeberrimo cetu
p̄nti.si fas alloqui.plus planctib⁹
plus suspirijs plus singultibus la
chrymis et gemitibus q̄ꝫ ore vel
vocibus clamarent date patri da
te nobis iustitiaz Osi ꝓcūbentes
eos et aduolutos vr̄is sanctis pe
dibus cernerēt hi misericordes o
culi vestri.cōcipite quibus iaculis
intime compassionis vulnerarent̄
pijssima corda vestra.quia neque
verbis extra ꝓferre.neqꝫ intra me
pro rei magnitudine comp̄hende
re sufficio quod cupio.ꝑficite qd̄
nequeo Ceterū nūquid non obse
cro sufficere debuēat patres sapi
entissimi atz misericordissimi natu
re mortē immaturā talit̄ inflixisse
patri? Tollatur ergo mors altera
quā sacrilega impietate crudelit̄
inferre ac renouare nō cessat tam
patri mortuo q̄ꝫ superstiti genero
sissime ꝓli sue libellus hic vere fa
mosissimus vt rex scribit.vere he
reticalis.scādalosus.humani fede
ris emulus.catholice cōdemnat⁹.
sceleratissimus.vipereus.legis de
calogi impugnatiuus Quinetiam
miseramini pereuntiū animarū pa
tres ac dn̄i misericordes.illorū vi
delicet nullū loquēdo.qui damna
biliter.ita ꝓfecto est.damnabilit̄
in perniciē ꝓprie salutis et aliene
libellum hunc letiferum pertinaci
animositate defendūt et seruaē cō
tendunt ne pereat Et ego nunc in
spiritu lenitatis in spiritu sacri cō
cilij p̄sentis qui est spiritus pacis
et concordie.sp̄us charitatis que
benigna est.que nec inflatur nec ir
ritatur.cōuerto vocē meā ad vos
reuerēde pater ac dn̄e dn̄e Attra/
batensis cū quo vixi olim familia
riter ꝛ benigne Ad vos similit̄ ma
gister petre vice dn̄i Remensis cō
patriota charissime quos ego dili
go in veritate dilexi et diligā dn̄o
ꝓpicio Nam qui nō diligit manet
in morte.optabilius autē essz ꝑde
re vitā carnis q̄ꝫ in tali viuē mor
te mentis Interrogo vos nūc ali
qua R̄ndete p̄cor.imo tacentib⁹
vob̄ r̄ndebo ip̄e ꝓ vob̄ Nōne dili
gitis salutē tꝑalem simul et sp̄ua
lem illustrissimi p̄ncipis dn̄i ducis

Burgūdie Diligitis scio Nō dili
gitis securitatē inclite postēitatis
sue in dominijs hereditandis Dili
gitis scio Nunq̄d p̄terea nō anim
aduertitis vēo iudicio rōnis mor
tem quā loq̄mur prauo ꝯsilio per
petratā. qualē et q̄liter nunq̄ pat̄
prudētissimus recolende memorie
philippus attentasset Puto ꝙ sic
aniaduertitl. neq; si affuissetl. (era/
tis eni tūc in italia) dedissetis tale
consiliū de quali dū aliqñ viuēte
pr̄e p̄fato fuissz aliq̄s sermo habi
tus per nōnullos. ꝯtinuo camerā
exiens et medicū suū inueniēs me/
stus ac turbidus clamauit. Btūs
vir qui nō abijt in cōsilio impiorū
Deniq; cognitū est ꝙ mortē hāc
mox vt patefacta est et annotata
sic ip̄e dñs dux pñs exhorruit de/
testat⁹ q; est. vt diceret dñis de re
gio sāguine Diabol⁹ inq̄t m̄ ꝑsua
sit Q si mors iniusta fuit. sit iustifi
catio pcior. sit defensio iustificatio
nis pessima ꝯñs est. Vincat igit̄
vos. nō ego. sed veritas. sed ratio
sed pietas ꝑ salutē aiarū vr̄arum
et ꝑ illā quā vos expauescē ac re/
fugē ꝯuenit penā errantiū. ꝑ illā
deniq; seueritatē sñie qua xp̄ianis/
simus rex francoꝝ sup̄m⁹ nr̄ dñs
cōis per lr̄as patētes suas credi/
te dicēti his oculis vidi. his mani
bus palpaui eas. damnat hunc li/
bellū tanq̄ iniuriosum regie maie
stati sue. mādat q; plecti defendē
tes illū pena crimi tali debita que
q̄lis sit nō latet vos scio. ⁊ hec co
hibeat tꝑalis pena si nō retrahere
sufficit canonica vel et̄na Tandez
ego ip̄e reuertor ad vos pr̄es or/
thodoxi. supplicans petens et ob
testans per desideriū illud qd̄ hñt
reuerēdissime ac deo amabiles pa
ternitates vr̄e ad salutē aiarū ad
extirpationē errorū et correctōez
errantium siquid mouet illa Eze/
chielis imo dei per ezech̄ expaue
scenda horribilis tuba que ꝑeun
tiuz in erroribus et pcc̄is intonat
sanguinē a speculatore muto req̄
ri. tollat̄ per iudicialē huius sacro
sancti concilij sñiam libellus iste fa
mosissimus mortifer ⁊ hereticalis
⁊ eradat̄ memoria eius a populo
xp̄iano Ut quid etiaz mēbranas
occupat. vt quid legentes ⁊ audiē
tes sua ꝯtagione fedat inficit con
culcat q;? Hoc in recessu suo quesi
uit serenissimus rex rhomanorum
Supest cedula patēs cui sigillum
suū impressum est Et quid ꝑisius
egerit fame vox insonat Hoc ip̄m
petit. hoc suadet. hoc obtestatur
xp̄ianissim⁹ rex frācoꝝ Hoc p̄cla
rissima ꝑisieñ vniuersitas ⁊ alij q̄z
pl̄ami Hoc nos postremo hūiles
sui ābasiatores supplicibus votis
exoram⁹ q̄tenus in hoc adiutoēs
sitis. dando regi iudiciū et iustitiā
filio regis. sequēdo vestigia xp̄i q̄
ad hoc venit in mūdū vt oues er
rantes ad se reducēt Sic itaque
de p̄us errantibus si nō obdormi
uerint. si non in errore cepto perti
naces qd̄ absit extiterint dicet̄ ex
sñia illud de epl̄a dñice currentis
Eratl. aliqñ sic̄ oues errātes ꝫ nc̄
ꝯuersi estis ad pastorē ⁊ ep̄m aia
rum vr̄arū Ad hoc quippe tendit

orō ꝓposita vice thematis Deus iudiciū tuū regi da et iustitiaz tuā filio regis Terminabimus in hoc ꝑmā pñtis actus ꝑtem reliqua ꝑ lecturā lr̄arū quarundā et cedularū q̄ntū audire placuerit finietur.

Explicit ꝓpositō facta a dño Cācellario parisieñ corā cōcilio generali Constañ ex parte regis francie

Et tūc postmodū dñs Cancellarius parisieñ ac magr̄i Jordanus morini G. puch nepotis ꝛ.p. de versailles ambasiatores p̄fati xp̄ianissimi francorū regis et eius nomie ꝓduxerūt coram toto concilio generali et in manib⁹ ꝓtonotarij Janueñ sub custodia concilij tradiderūt lr̄as et alia munimēta subsequeñ cōprehēsiue instr̄oꝝ ab oibus ꝓtonotarijs et notarijs de ꝛ sup oib⁹ dictis datl. et ꝓtestatl.

Primo quendā paruū sexternū papireū cōtineñ tres partes p̄ncipales In prima ponebant̄ sex cōclusiones theologice ɔtra ꝓpōem cuiusd̄ Joh ꝑui ꝛ doctrinā in eadē ɔtentam et incipit Quia ex patentibus ꝛc. In scd̄a erāt octo regule sup stilo theologico tenendo in cōdemnatione errorū cū certis req̄sitis Et incipit Super omnia vincit veritas In tertia erat breuis cedula petitiua examinationis faciēde de deliberatione quatuor ordinū mēdicantiū sup nouē assertionib⁹ ꝛc. et incipit Attendēs xp̄ianissim⁹ ꝛc. cuius quaterni magna pars fuit tūc lecta et specialiter requeste

Item magnā lr̄am regis patentē sup cōdemnatione dicte ꝓpōnis M Joh. parui et incipit Regia maiestas nostra

Item quendā magnū quaternum papireū signatū signis duorū notariorū ɔtinentē ꝓpōem M Jo ꝑui

Itē instr̄m aduocationis dñi Cācellarij paris sup ꝓpōne per eum ex ꝑte vniuersitatis paris als fc̄a coram rege francoꝝ

Item cedulā papireā cōtinentem appellationē a iudicibus fidei sup publicatione votoꝝ ꝛc

Itez lr̄am patentē vniuersitatl. parisieñ super approbatione sñiarum dñi ep̄i Parisieñ

Item quendā quaternū papireū in quo ɔtinebatur deliberatio fratrū de quattuor ordinibus mendicantiū super nouē assertionibus